

[Jytte Andersen]

er lagt op til megen åbenhed og meget klare forpligtelser fra kommunernes side til at sikre mod vilkårlighed og magtfuldkommenhed, og jeg har også indtryk af, at vi er enige om, at noget sådant ikke må ske.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg vil straks sige, at jeg er helt enig med fru Jytte Andersen i, at der er gode ting i forslaget – det har jeg jo sagt hele tiden – men der er også ting, som kunne blive bedre.

Og når Venstres ordfører ligesom lægger op til, at det jo drejer sig om børnene, jamen lad os så tage børnene i de forskellige situationer. Ifølge forslaget kan man fjerne et barn med politiets hjælp, ligesom det er tilfældet i dag, men det barn, der bliver ført skrigende bort af en politibetjent, vil det blive præget for resten af livet? Jeg har for år tilbage efterlyst en undersøgelse af, hvordan det går de børn, der bliver tvangsfjernet. Vil en sådan oplevelse ikke påvirke barnet psykisk?

Barnet kan også skilles fra sine forældre i kortere eller længere tid. Hvordan har børn det, hvis de ikke må se deres mor i et halvt år, uanset hvor små eller store de er? Føler de, at forældrene har glemt dem og svigtet dem? Forstår de, hvad der ligger i det? Jeg vil gerne have belyst i udvalget, hvordan vi sikrer, at børnene stadig væk er klar over, at deres forældre holder af dem trods adskillelsen. Vi har også eksempler på, at plejeforældre bliver så glade for børnene, at de ønsker at beholde dem, og så kommer det til noget tovtækkeri. Jeg mener i højeste grad, at børnene skal i centrum, men både forældrene og børnene skal altså også sikres en god retsstilling, men jeg kommer tilbage til det i min ordførertale. Og så er jeg også helt enig med fru Jytte Andersen i, at vi skal se på de aldersgrænser.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Til fru Inger Stilling Pedersen vil jeg sige, at vi vel alle sammen har en idealforestilling om familien, hvor forældre og børn har det godt med hinanden, og hvor der ingen problemer er. Men vi kan faktisk godt finde situationer, hvor et lille barn har bedst af ikke at måtte se sin mor et halvt år, hvis det bliver udsat for

groft misbrug, vold eller lignende ting, og jeg vil bare sikre mig, at vi kan hjælpe de børn, der lever under helt urimelige forhold i hjemmet, til at opnå en bedre tilværelse.

Til fru Bente Juncker vil jeg sige, at jeg er absolut ikke tilhænger af, at tvangsfjernelses-sager skal afgøres ved domstolene. Jeg mener, det vil have en meget uheldig virkning; man risikerer, at forældre og børn vil blive spillet ud mod hinanden, og at mulighederne for at genforene familien på et senere tidspunkt vil være minimale. Tværtimod tror jeg, at kompetencen ligger bedst i kommunalt regi, hvor udvalg bestående af lægfolk, dommere og pædagogisk-psykologiske konsulenter kan træffe beslutning om, hvilke foranstaltninger der skal træffes i den konkrete situation. Vi har jo netop for at styrke det juridiske element givet dommeren større beføjelser, muligheden for retlige afhøringer, og vi har præciseret, at hvis dommeren er uenig i flertallets afgørelse, skal det tydeligt fremgå.

Fru Bente Juncker var meget imod, at man kan udøve brev- og telefoncensur. Der er tale om, at man kun kan kontrollere telefonsamtaler i form af medhør, og at man kun kan udøve brevcensur, når den unge står ved siden af og er med til at åbne brevet. Der kan være behov for det i de tilfælde, hvor lederen af den institution, hvor den unge er anbragt, får viden eller mistanke om, at han eller hun er ude i kriminalitet, så det af hensyn til den unges sikkerhed er nødvendigt at gribe ind. Institutionslederen har jo ansvaret for dem, der er anbragt på den pågældende institution, og må derfor også have fornøden kompetence, og i øvrigt har jeg stor tiltro til, at børn og unge-udvalget sagtens kan klare kontrollen med de foreliggende muligheder.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det bliver uægtelig spændende at høre CD's og Kristeligt Folkepartis ordførerindlæg, for der er jo efterhånden nogle ting, som trænger til en afklaring. Taler de to partier for en egentlig domstolsbehandling i første fase af disse tvangsfjernelsessager, eller mener man, at de fortsat skal ligge i det sociale system? Det er vigtigt at understrege her, at en afgørelse, som er truffet af børn og unge-udvalget, kan indankes for de almindelige domstole til enhver tid; den mulighed eksisterer stadig væk.